Hubert Booi: de fraters waren goede leermeesters

(Door JOVADESCH)

ORANJESTAD — Weinig mensen kennen Hubert Booi als schilder. Wanneer zijn naam genoemd wordt denkt iedereen aan de man van het Bureau Cultuur, de kenner van de landstaal, de schrijver en dichter. Als schilder kent men hem niet zo goed. En toch schildert Hubert reeds meer dan vijftig jaar. De "onbekendheid" met zijn schilder activiteiten komt grotendeels omdat hij daarbij vele andere bezigheden had. Doch nu hij alweer een jaartje met pensioen is, staat schilderen nummer één. Bij bezoek aan zijn woning aan de Kamerling Ohnesstraat valt dit direct op. In de zitkamer hangen vele van zijn recente werken, die de aandacht trekken.

"Ik had goede leermeesters in fraters van Tilburg", zo merkt de heer Booi op toen de Amigoe een praatje ging maken om eens wat meer te weten te komen over zijn schilderactiviteiten, "als jongen op de lagere school werd mijn interesse gewekt door de tentoonstellingen, die de fraters van hun werken brachten. Ik wilde het ook wel eens proberen. Het is een "blijvend" proberen geworden, want iedere dag schilder ik nu met veel plezier. Het is een geweldige ervaring om wat je iedere dag weer ziet en beleefd in vorm van kleur om te zetten. Ik kan me uitleven. Het schilderen raakt wel eens op de achtergrond als andere culturele activiteiten, zoals schrijven en dichten — waarin je jezelf ook goed kunt uitleven — meer aandacht vragen".

In 1953 legde de heer Booi — die enige cursussen op schildergebied volgde — in Costa Rica een examen af en slaagde als lid van La Casa del Artista (Asociation de artistas y Escritores de Costa Rica).

Uit de werken, die Hubert de Amigoe toonde, blijkt, dat het Arubaanse landschap voor hem een dankbaar object is, waaraan de warme en felle kleuren van zee en natuur zeker niet vreemd zijn. Vooral de kleuren-schakering die hij in zijn werken over rotsen en stenen in het landschap heeft gelegd, is frappant. Hij merkt daarover zelf op, dat wij die er dagelijks langs rijden of lopen, die rijke kleuren-schakeringen van de rotsen, niet meer opvalt. De toeristen hebben er destemeer belangstelling voor.

SFEER

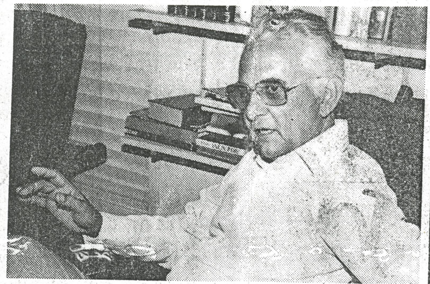
Hij schept in zijn schilderijen een zekere sfeer. Doch niet alleen landschappen, maar ook schilderijen van personen vindt men onder zijn werken, waarbij ook nog opvallen enige werken over mystieke personen — zoals Yara de koningin van de bloemen en planten en Kibayma — waarover Hubert ook een musical maakte.

Zoals hij in zijn jeugdjaren belangstelling voor schilderen had, tracht hij dat op jeugdige personen over te brengen. Hij geeft hen lessen om ze te stimuleren. Het feit dat er goede blijvende belangstelling hiervoor bestaat, doet het beste hopen.

Of de heer Booi nog plannen heeft voor de toekomst beantwoordt hij met wensen om nog eens de geschiedenis van deze eilanden op het doek te kunnen vastleggen. Dat is een kostbare zaak — hij toont daarbij als voorbeeld een penseel dat 200 dollar kost — maar toch hoopt hij dat dit nog eens mogelijk zal zijn.

Ook het mystieke trekt schilder Booi erg aan. Op het ene schilderij Yara, de koningin van de bloemen en planten - een van de mooiste Arubaanse plekjes te Savaneta heet Yara - die met haar adem de planten groen maakt. Geheel rechts daaronder de djucus, die als sierraad zeer gewild zijn. Op de andere foto Kibayma (Rayo di luna) die hem niet alleen als schilder inspireerde, maar hij maakte ook een musical onder die naam voor het Colegio Arubano.

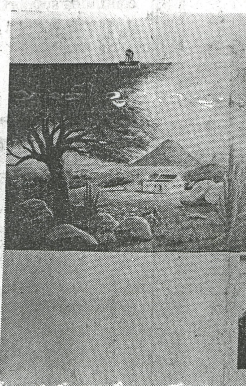
Vele Arubaanse landschappen bracht hij in kleur, op de foto de Hooiberg en kapel van Alto Vista.

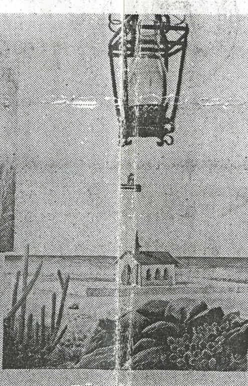

HUBERT BOOI (62) werd op Bonaire geboren. In 1937 kwam hij naar Aruba waar hij zijn loopbaan bij de Hollandse Bank Unie begon. Hij verliet de bank in 1959 als algemene procuratiehouder. In 1959 trad hij in dienst van het eilandgebied bij het WEB en werkte achtereenvolgens bij het Toeristenbureau (1960) en als waarnemend hoofd van de Voorlichtingsdienst. In 1963 werd hij hoofd Bureau Cultuur en Opvoeding afdeling Aruba. 15 Jaar later nam hij de leiding van het Instituto di Cultura op zich totdat hij in augustus 1980 met pensioen ging. Ook cultureel en sociaal is hij actief en zeker geen onbekende op literair en muzikaal terrein. Hij is mede-oprichter van de Arubaanse kunstkring, ex-bestuurslid van de Sociedad Bolivariana, lid raad voor culturele aangelegenheden, plv. lid van de Voogdijraad. Auteur van verscheiden toneelstukken zowel in het Spaans als in het Papiamento o.a. "E Perla di Caribe", "Amor di Kibaima", "Golgotha", "Mala Lenga", "Muchila". De heer Booi is ook de componist van het Bonaireaanse volkslied. De landstaal Papiamento behoort tot een van zijn studies. Hij bracht ondermeer het werk "Diferente ensayonan riba Papiamento", handelende over het Papiamento, tot stand. Gaf verder lessen in Papiamento aan het Colegio Arubano en heeft ook bepaalde werken zoals Multatuli in de landstaal vertaald. Hij was voorts lid van de "Commissie Ortografia Daantje" en van de "Commissie Ortografia Maduro". Tijdens reizen in het buitenland waaronder Costa Rica, Puerto Rico, St Thomas, Venezuela en Nederland hield hij lezingen over Aruba. In de beginjaren van Voz di Aruba was hij een van de eerste, die een rechtstreekse buitenlandse uitzending verzorgde, namelijk vanuit Costa Rica naar Aruba.

De oude Kalhoven in de Arendstraat was voor de heer Booi een denkbaar object om in beeld te brengen. Niet alleen een stukje oud Aruba maar ook omdat het vlak naast het vroegere huis van zijn schoonvader staat.

